

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED HOF VAN
BEROEP ANTWERPEN
- VIERDE KAMER -**

Inzake : TAA/SA/0084/2012

Mr. X

Advocaat bij de Balie te Antwerpen
Kantoor houdende te ...

I.- DE PROCEDURE

De Voorzitter van de Tuchtraad heeft Mr. X bij aangetekend schrijven van 1 februari 2012 opgeroepen op te verschijnen voor de Tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen op de zitting van 15 maart 2012 te 14.00 uur.

Op deze zitting was Mr. X persoonlijk aanwezig en werd hij bijgestaan door Mr. Y.

Uit hoofde van overmacht was de Voorzitter van de 4e Tuchtkamer van de Tuchtraad niet tijdig op de zitting aanwezig, zodat de zaak tegensprekelijk werd verdaagd naar de zitting van dinsdag 20 maart 2012 te 14.00 uur.

Alsdan was Mr. X in persoon aanwezig, bijgestaan door Mr. Y.

Nadat Stafhouder D. Grootjans van de Orde van Advocaten te Antwerpen ter zitting in zijn verslag werd gehoord werd de zaak door Mr. Y gepleit.

Hij legde een nota neer.

Vervolgens werd het laatste woord gegeven aan Mr. X.

De zaak werd behandeld met open deuren en voor uitspraak op de zitting van 10 mei 2012 in beraad genomen.

De uitspraak gebeurt met open deuren.

II.- TENLASTELEGGING

Mr. X werd opgeroepen om zijn verdediging voor te dragen en om uitspraak te horen doen over de volgende feiten die hem ten laste worden gelegd:

“Wegens inbreuk op de beginselen van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid die aan de grondslag liggen van de uitoefening van het beroep van advocaat – artikels 455-456 van het Ger. W. – door in de periode tussen 8 maart 2006 en 24 mei 2011 een bedrag van minstens 76.582,05 EUR in meerdere dossiers waarin hij als schuldbemiddelaar was aangesteld, te hebben ontdragen zodat hij bij vonnissen van 28 februari 2011, 31 mei 2011, 6 juni 2011, 15 juni 2011 en 21 juni 2011 door de Arbeidsrechtbank te Antwerpen als schuldbemiddelaar werd afgezet. Waarbij volgens de advocaat, die door de Arbeidsrechtbank als opvolger van Mr. X werd aangesteld, er in totaal 113.707,29 EUR werd ontdragen waarvan Mr. X alleszins erkent 76.582,05 EUR te hebben ontdragen vermits hij dit bedrag inmiddels heeft terugbetaald, en waarbij voor het saldo of alleszins een deel ervan door hem schulderkenningen worden bijgebracht die ondertekend zijn door de personen over wie hij als schuldbemiddelaar werd aangesteld.”

Met betrekking tot deze feiten en de tuchtrechtelijke kwalificatie wordt in de oproeping tevens uitdrukkelijk verwezen naar artikel 456 van het Ger. W.

III.- BEOORDELING VAN DE TENLASTELEGGINGEN

1.- De feiten

Ter zitting verklaarde Mr. X dat hij al een tiental jaar als schuldbemiddelaar wordt aangesteld, eerst door de beslagrechter en, na de wetswijziging ter zake, door de arbeidsrechtbank.

Uit het mondeling verslag ter zitting blijkt dat de Stafhouder in de loop van de maand april 2011 werd gecontacteerd door de Ondervoorzitter bij de Arbeidsrechtbank te Antwerpen en verantwoordelijk voor de dossiers inzake schuldbemiddeling.

Zij liet de Stafhouder weten dat er onregelmatigheden werden vastgesteld in een dossier P dat door Mr. X beheerd werd in het kader van de schuldbemiddeling.

Om die reden besliste de Arbeidsrechtbank bij vonnis dd. 28 februari 2011 Mr. Q in dit dossier Mr. X te laten opvolgen.

Mr. Q heeft vervolgens het dossier P minutieus onderzocht en betrokkene gesproken.

Hij deed hierover verslag aan Ondervoorzitter van de arbeidsrechtbank op 6 mei 2011.

(Zie stuk 1 Tucht dossier)

Uit dit onderzoek bleek dat Mr. X bij herhaling vanaf 2006 t/m 2011 overschrijvingen had gedaan van de schuldbemiddelingsrekening P naar zijn persoonlijke rekening met als vermelding “*terugbetaling leefgeld*”.

In totaal ging het om een bedrag van 9.000,00 EUR.

Door Mr. X werden “kwijtingen” voorgebracht die ondertekend waren door de heer P en zulks voor de jaren 2010 en 2011.

Op deze kwijtingen erkende de heer P leefgeld te hebben ontvangen dat Mr. X hem contant zou hebben bezorgd.

Mr. Q ondervroeg hieromtrent de heer P, waarna Mr. Q in zijn rapport het volgende schreef:

“Hieromtrent door mij ondervraagd zegt de heer P mij dat op een zeker ogenblik enkele weken geleden Mr. X bij hem thuis is gekomen met de vraag deze kwijtingen te tekenen met de mededeling dat het hier ging om de bevestiging van het overgeschreven leefloon via rekening ...

Wanneer ik hierop ben doorgedaan heeft de heer P zich dan toch laten ontvallen dat hij zeer verwonderd is over het feit dat de collectieve schuldenregeling nog altijd aansleept, dat hij dacht dat één en ander al lang betaald was, en dat hij zeker niet die gelden heeft ontvangen die ik hem heb opgesomd.

Hij stelt al die jaren slechts 1.000,00 EUR aan leefloon te hebben gekregen, niet meer of niet minder.”

De Stafhouder heeft, na kennisname van het hem door de Ondervoorzitter van de Arbeidsrechtbank bezorgde rapport van Mr. Q Mr. X op 24 mei 2011 laten weten dat tegen hem een tuchtonderzoek wordt geopend.

(Zie stuk 2 van het Tucht dossier)

Mr. X antwoordt de Stafhouder op 31 mei 2011, waarbij hij verduidelijkt dat hij de heer P regelmatig – buiten het vaste leefloon van 1.000,00 EUR per maand-cash bijkomende bedragen bezorgde omdat het leefloon vaak voor de heer P onvoldoende zou zijn geweest.

Hij voegde er een niet gedateerde verklaring bij van de heer P zelf.

In deze brief tracht de heer P zijn initiële verklaring aan Mr. Q te herroepen, nu hij dacht dat hij van Mr. Q had begrepen dat enkel het jaar 2010 gevisieerd werd, terwijl hij zich verontschuldigt omwille van het feit *“dat hij zelfs niet meer weet wat ik een week voorheen gedaan of gezegd heb, laat staan dat ik nog iets weet over zoveel jaren geleden”*.

(Zie stuk 6/1 van het Tucht dossier)

Intussen werd Mr. Q bij vonnissen van 31 mei, 6 juni, 15 juni en 21 juni 2010 aangesteld als schuldbemiddelaar ter vervanging van Mr. X in 19 andere dossiers.

Dit werd door Mr. Q gesignaleerd aan de Stafhouder op 29 juni 2011.

(Zie stuk 7 van het Tucht dossier)

Eveneens op 29 juni 2011 bezorgde Mr. Q een rapport over de dossiers waarin hij schuldbemiddelaar Mr. X was opgevolgd en die hij intussen had onderzocht en waarbij hij soms ook de betrokken schuldenaars had gesproken.

(Zie stuk 8 van het Tucht dossier)

Uit dit verslag blijkt dat Mr. X stelselmatig de personen, waarover hij het beheer had gevoerd in het kader van de schuldbemiddeling, na de aanstelling van Mr. Q ging benaderen om van hen kwijtingen te bekomen.

Markant zijn de gegevens die Mr. Q op 16 juni 2011 van de heer W. vernam over hetgeen Mr. X hem had verteld:

- Wegens te veel werk zou Mr. X stoppen met schuldbemiddelingen en zou hij alles overdragen aan Mr. Q, maar alvorens dit kon gebeuren moest de heer W. ten behoeve van Mr. X een kwijting tekenen dat hij bepaalde gelden had ontvangen : indien hij deze kwijtingen niet tekende kon Mr. X de beschikbare gelden en het dossier niet overmaken aan zijn opvolger waardoor de heer W. geen leefloon zou ontvangen voor de maand juli;
- De heer W., die alleen instaat voor de opvoeding van drie kinderen zou dan onder die druk een kwijting hebben getekend waaruit zou moeten blijken dat Mr. X hem 4.800,00 EUR cash zou hebben uitbetaald;
- Mr. X zou in ruil voor de handtekening de heer W. ook 200,00 EUR hebben betaald.

In het dossier van A nam diens echtgenote E op 29 juni 2011 telefonisch contact op met Mr. Q.

Zij verklaarde dat juist tevoren Mr. X bij haar aan de deur was geweest en haar had getracht onder druk te zetten om een schulderkennis te tekenen dat zij 6.000,00 EUR cash zou hebben ontvangen.

Hij zei haar eveneens dat, indien zij niet tekende, hij geen gelden ging doorstorten en dat zij zonder inkomsten zou vallen.

Tevens kwam aan het licht dat verschillende personen die in het verleden onder de schuldbemiddeling stonden bij Mr. X in de problemen kwamen omdat Mr. X naliet noodzakelijke betalingen uit te voeren :

- De heer F beklemtoonde bij Mr. Q dat hij zonder warm water zat omdat Mr. X nagelaten had de facturen te betalen.
- Mevrouw M liet op 29 juni aan Mr. Q weten dat zij blij was niet meer met Mr. X te maken te moeten hebben daar deze ervoor had gezorgd dat zij bijna uit haar sociale woning werd gezet omdat de rekeningen door hem niet werden betaald.

Op 21 juni 2011 had Mr. Q een gesprek met Mr. X.

In zijn rapport vermeldt hij dat Mr. X toegeeft dat hij de heer P is gaan benaderen nadat laatstgenoemde aan Mr. Q had verklaard dat hij onder druk van Mr. X een kwijting in het voordeel van laatstgenoemde had getekend en nooit cash geld van Mr. X had ontvangen.

Het is ten gevolge van deze benadering dat de heer P de verklaring neerschreef die door Mr. X gevoegd werd bij zijn brief van 31 mei 2011 aan de Stafhouder.

Op 1 juli 2011 werd Mr. X gehoord door Vice-Stafhouder Herman Buysens waaromtrent proces-verbaal van verhoor werd opgesteld.
(Zie stuk 9 van het Tucht dossier)

In dit verhoor verwijst Mr. X opnieuw naar zijn brief van 31 mei 2011 aan de Stafhouder en naar de geschreven verklaring van de heer P.

Mr. X herhaalt dat hij cash betalingen deed aan de heer P of diens gewezen vriendin wanneer hij eten nodig had voor onderweg als vrachtwagenchauffeur of voor reparaties aan zijn wagen of bromfiets.

Kwijtingen liet hij niet telkenmale ondertekenen op het moment zelf dat hij een contante betaling deed, maar wel later, vaak omdat het geld overhandigd werd door Mr. X aan de gewezen vriendin van de heer P en niet aan de heer P zelf.

Intussen had de Stafhouder kennis van het rapport van Mr. Q van 29 juni 2011.

Met verwijzing naar de inhoud van dit rapport laat de Stafhouder op 6 juli 2011 bij aangetekend schrijven weten dat hij het tuchtonderzoek uitbreidt tot alle dossiers waarin Mr. X in het verleden als schuldbemiddelaar was aangesteld en dat het onderzoek niet meer beperkt bleef tot het dossier P.

(Zie stuk 11 van het Tuchtdossier)

Nadat hij slechts met tussenkomst van de Stafhouder in het bezit werd gesteld van alle dossiers inzake schuldbemiddeling waarin hij Mr. X was opgevolgd, bezorgde Mr. Q aan de Stafhouder op 26 juli 2011 een overzicht van de transacties die in deze dossiers plaatsvonden door Mr. X inzake overschrijvingen van de diverse schuldbemiddelingsrekeningen naar zijn persoonlijke rekening.

(Zie stuk 13 van het Tuchtdossier)

Mr. Q maakte een overzicht afsluitend op 113.707,29 EUR.

(Zie stuk 13/1 van het Tuchtdossier)

Op dit document benadrukt Mr. Q dat het om een provisioneel bedrag gaat omdat :

- Van sommige dossiers niet alle uittreksels voorradig zijn;
- Sommige betalingen door Mr. X gekwalificeerd werden als gerechtvaardigd door een jaarverslag of zogenaamde "*emolumenten*" of betaling ereloon, zij het dat het om relatief kleinere bedragen gaat die echter onvoldoende gestaafd zijn omdat de tussengekomen vonnissen van de beslagrechter of de arbeidsrechtbank waarbij de beweerde ereloonstaten bij vonnis zouden zijn goedgekeurd niet werden bijgevoegd;
- Voor sommige overschrijvingen Mr. X post factum een aantal schuldenaren is gaan benaderen en deze kwijtingen heeft laten ondertekenen;
- Mr. X met eigen gelden aan een zekere schuldeiser D. 7.500,00 EUR zou hebben terugbetaald na zijn opvolging door Mr. Q.

Mr. Q heeft vervolgens per schuldbemiddelingsdossier een detailoverzicht bezorgd van de transacties die hij terugvond van de verschillende rubriekrekeningen naar de persoonlijke rekening van Mr. X.

(Dossierstukken 13/2 tot en met 13/17)

Op 27 juli 2011 schreef Mr. X naar Mr. Q met de melding dat hij 's anderendaags op vakantie vertrok tot 19 augustus en nadien terug met hem contact zou opnemen.

Mr. X schrijft letterlijk :

“Voor wat betreft de terug stortingen kan ik u melden dat ik er nog niet in geslaagd ben om het huis te verkopen. Probleem ligt niet aan mij, maar aan de administratie...”

Ik hoop dat zo vlug mogelijk na mijn verlof kan overgegaan worden tot ondertekening van de akte zodat één en ander dan ook dra kan geregeld worden.”

(Zie stuk 14 van het Tuchtdossier)

Er dient vastgesteld dat in deze brief Mr. X nergens enig voorbehoud formuleert in verband met de door hem uit te voeren betalingen.

Op 1 augustus 2011 liet Vice-Stafhouder Herman Buyskens aan Mr. X weten dat, nu het tuchtonderzoek was uitgebreid tot alle dossiers waarin Mr. X als schuldbemiddelaar was aangesteld, hij hetzij mondeling hetzij schriftelijk zijn opmerkingen bijkomend kon bezorgen, zulks uiterlijk tegen 19 augustus 2011.

(Zie stuk 15 van het Tuchtdossier)

Op 4 augustus 2011 liet Mr. Q de Stafhouder weten dat hij vernomen had van de Arbeidsrechtbank dat tegen Mr. X klacht bij het Parket was neergelegd omtrent zijn beheer inzake de dossiers waarin hij als schuldbemiddelaar was aangesteld.

(Zie stuk 16 van het Tuchtdossier)

Mr. X liet de Stafhouder op 19 augustus 2011 weten dat hij kennis had genomen bij zijn terugkomst uit vakantie van de brief van de Vice-Stafhouder van 1 augustus 2011, maar dat hij hierdoor nog geen verweer had kunnen voeren en verlenging vroeg tot 26 augustus 2011.

(Zie stuk 19 van het Tuchtdossier)

De Stafhouder verklaarde zich hiermee akkoord met brief van 19 augustus 2011.

(Zie stuk 20 van het Tuchtdossier)

Mr. X maakte geen gebruik van de verlenging die hem door de Stafhouder was toegestaan om verder verweer te voeren.

Deze vaststelling bracht hij op 6 september 2011 bij aangetekend schrijven ter kennis van Mr. X.

In hetzelfde schrijven werd aan Mr. X een paleisverbod opgelegd met ingang van 7 september 2011 gedurende een periode van drie maanden.

(Zie stuk 26 van het Tuchtdossier)

Op 27 september 2011 schrijft Mr. X naar Mr. Q waarbij hij aankondigt verschillende sommen te hebben teruggestort op de onderscheiden nieuwe rubriekrekeningen.

Hij verduidelijkt :

“Ik heb me gebaseerd op uw afrekening, waarvan ik de emolumenten die door u werden gekantschrift als “OK” van heb afgetrokken. Bovendien trok ik tevens de door de betrokkenen geïnde bedragen af.

Bij dit schrijven voeg ik de door hen ondertekende ontvangstbewijzen (in zoverre ze nog niet in uw bezit zijn). Voor de goede orde bevestig ik dat de bijgeleverde ontvangstbewijzen in origineel aan u worden overgemaakt per gewone post.”

(Zie stuk 28 van het Tucht dossier)

Bij dit schrijven worden inderdaad een aantal “*ontvangstbevestigingen*” gevoegd die telkens opgemaakt werden op 1 juni 2011 en waarbij de ondertekenaars dezelfde voorgetypte tekst tekenden. Opmerkelijk is dat deze betalingen opnieuw gebeurd zijn zonder enig voorbehoud.

(Zie stukken 28/1 tot 28/5 van het Tucht dossier)

Op 28 september 2011 bevestigt Mr. Q aan de Stafhouder dat hij inderdaad een reeks betalingen van Mr. X ontving.

Volgens zijn berekening werd door Mr. X in totaal 76.582,05 EUR terugbetaald van het totaal van 113.707,29 EUR die hij had weerhouden.

(Zie stuk 29 van het Tucht dossier)

Op 5 oktober 2011 schrijft Mr. X naar de Stafhouder met verzoek het opgelegde paleisverbod te herbekijken en zo mogelijk op te heffen. Hij bevestigt de door hem aan Mr. Q gedane betalingen, erkent onvoorzichtig te zijn geweest met uitbetalingen aan betrokkenen zonder afgifte van een ontvangstbewijs, maar zegt dit enkel te hebben gedaan om de betrokkenen geld te geven wanneer zij in nood zaten.

(Zie stuk 32 van het Tucht dossier)

De Stafhouder reageert op 11 oktober 2011 met een brief aan Mr. X waarin hij de vraag stelt of mag geconcludeerd worden dat de verschillende sommen die hij heeft teruggestort als onrechtmatig opgenomen gelden moeten worden beschouwd.

(Zie stuk 33 van het Tucht dossier)

Mr. X repliceert met een brief van 18 oktober 2011 waar hij voor het eerst stelt dat terugbetaling werd gedaan onder alle voorbehoud en zonder enige nadelige erkenning en de terugbetaling geschiedde omdat hij niet met kwaadaardig opzet had gehandeld, doch te goeder trouw en hij zo snel mogelijk wilde rechtzetten wat door onvoorzichtigheid wellicht een indruk heeft gewekt die niet met de werkelijkheid

spoort.

(Zie stuk 34 van het Tucht dossier)

Op 21 oktober 2011 laat de Stafhouder aan Mr. X weten dat hij alleen maar tot terugbetaling is overgegaan nadat de door Mr. X gepleegde fraude was ontdekt door de Arbeidsrechtbank. De Stafhouder adviseerde Mr. X alsdan om zelf de weglating van het tableau te vragen.

(Zie stuk 35 van het Tucht dossier)

Aangezien Mr. X hierop niet reageerde heeft de Stafhouder vervolgens het tuchtdossier overgemaakt aan de Voorzitter van de Tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep Antwerpen.

2.- Ten gronde

a.-

Mr. X liet via zijn raadsman ter zitting weten dat hij in het kader van het strafonderzoek voor het eerst werd gehoord in de week dat zijn zaak werd opgeroepen voor de tuchtraad voor de zitting van 15 maart 2012.

Hij vraagt de tuchtzaak uit te stellen tot het strafonderzoek afgerond is en het straf dossier ter inzage voorligt.

In dit kader beroept Mr. X zich op art. 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens die ook toepasselijk zijn in tuchtzaken.

Het hoeft geen betoog dat de rechten van verdediging overeenkomstig art. 6 Europees Verdrag voor de rechten van de mens eveneens gelden in tuchtzaken.

Er dient echter benadrukt te worden dat de disciplinaire actie onafhankelijk is van de publieke vordering en van een eventuele burgerlijke vordering en dat, gezien de onafhankelijkheid van de disciplinaire actie er geen regel "le criminel tient le disciplinaire en état" bestaat. Hierdoor dient het tuchtcollege de behandeling van de zaak niet op te schorten totdat de strafrechter zou geoordeeld hebben over de penale kant van de zaak.

(Zie Jo Stevens, Regels en gebruiken van de advocatuur te Antwerpen, 2^e editie, 1997, p. 854 sub. 1040 en p. 857 sub 1043)

Mr. X is in het kader van het tucht onderzoek gehoord geworden m.b.t. het schuld bemiddelings dossier P. Voor de andere dossiers heeft hij eveneens de kans gehad zich mondeling of schriftelijk te verweren, waarop hij destijds niet is ingegaan, niettegenstaande de Stafhouder nochtans op uitdrukkelijk verzoek van Mr. X de

termijn daarvoor nog had verlengd.

In die omstandigheden kan er geen sprake zijn van de schending van de rechten van verdediging en is er geen reden om de tuchtzaak niet ten gronde te behandelen.

De tuchtraad houdt geen rekening met de beweringen van politiecommissaris K waaruit zou blijken dat het geheel aan overgeschreven gelden door Mr. X tot 240.000,00 EUR zou kunnen oplopen.

De tuchtraad stelt vast dat Mr. X enkel vervolgd wordt voor een tekort van 76.582,05 EUR en dat Mr. X dit tekort als zodanig niet ontkent.

Mr. Q kwam immers ten provisionele titel tot een tekort van 113.708,29 EUR. Vervolgens heeft Mr. X dit bedrag als basis genomen voor zijn terugbetaling, doch van het door Mr. Q berekende bedrag heeft hij de aan hem – naar zijn eigen bewering – toekomstige ereloon en emolumenten en bij de betrokkenen bekomen kwijtingen in mindering gebracht.

Los van het feit of Mr. X de door hem toegepaste verminderingen op de berekening van Mr. Q terecht of niet terecht heeft aangebracht, staat het buiten kijf dat geen enkele verantwoording wordt geven voor de 76.582,05 EUR die hij als een “tekort” heeft erkend, reden trouwens waarom hij ze aan Mr. Q heeft terugbetaald.

b.-

Thans stelt Mr. X dat hij deze terugbetaling deed onder voorbehoud en zonder enige nadelige erkenning en om zijn goede trouw te bewijzen, waarbij hij zo snel mogelijk wilde rechtzetten wat door onvoorzichtigheid wellicht een indruk heeft gewekt die niet met de werkelijkheid spoort.

Aan deze uitleg kan niet het minste geloof worden gehecht:

- Zelfs wanneer de naar zijn rekening afgeleide bedragen slechts 76.582,05 EUR zouden bedragen – hetgeen mogelijk nog veel meer is – gaat het om zodanig substantiële bedragen dat dit volledig in strijd is met hetgeen een schuldbemiddelaar als gerechtelijk mandataris in zijn beheer moet doen.

Een schuldbemiddelaar werkt met een rubriekrekening per dossier van schuldbemiddeling waarin hij wordt aangesteld, zodat hij ten allen tijde verantwoording kan afleggen voor binnen- en buitengaande gelden.

In strijd met de mondelinge bewering van Mr. X ter zitting is het geenszins gebruikelijk dat cash geld aan personen die onder de schuldbemiddelaar vallen door de schuldenaar –bijkomend – bovenop het maandelijks leefloon –

zouden worden betaald en zeker niet voor zo grote bedragen zoals thans in het geval van Mr. X.

- Uit de betreffende schuldbemiddelingsdossiers blijkt dat Mr. X dergelijke ontoelaatbare praktijken al sinds 2006 heeft toegepast en er vervolgens jaar na jaar is mee doorgedaan.
- Aan deze praktijk is slechts een einde gekomen ten gevolge van de onregelmatigheden die in het dossier P door de Arbeidsrechtbank werden vastgesteld waardoor de Arbeidsrechtbank zich genoopt zag om Mr. Q in al die schuldbemiddelingsdossiers door Mr. X te laten opvolgen.
- In de door Mr. X gevoerde briefwisseling met Mr. Q blijkt dat hij de betalingen t.b.v. 76.582,05 EUR deed zonder enig voorbehoud en dat het slechts na het door de Stafhouder opgelegde paleisverbod is dat Mr. X plots voorhield dat hij de betaling deed onder voorbehoud van al zijn rechten en zonder enige nadelige erkenning.
- Uit het door Mr. Q gevorderde onderzoek en de verklaringen die hij bekam van personen die bij Mr. X voorheen onder schuldbemiddeling waren blijkt dat Mr. X deze personen pas nadat het tuchtonderzoek was geopend is gaan benaderen om van hen zogenaamde "ontvangstbevestigingen" te bekomen.
- Opvallend is daarbij de uitleg die sommige van de benaderde personen gaven. Onder meer uit hetgeen W. en E verklaarden blijkt dat Mr. X hen onder druk heeft gezet om zo'n verklaring te tekenen met de bewering dat zij anders hun leefloon niet meer zouden ontvangen.
- Volgens W. ontving hij zelfs een vergoeding van 200,00 EUR teneinde vooralsnog dergelijke door Mr. X geëiste verklaring te tekenen.
- Tevens is uit de verklaringen van de heer J en M komen vast te staan dat Mr. X sowieso nalatig was in het beheer van de schuldbemiddelingsdossiers en dat zij hierdoor hinderlijke gevolgen moesten ondergaan.

C.-

Uit het geheel van deze gegevens komt vast te staan dat de tenlastelegging t.o.v. Mr. X bewezen is dat hij bijgevolg gelden van derden heeft ontdragen voor minstens 76.582,05 EUR.

Zijn handelwijze is manifest in strijd met de beginselen van waardigheid,

rechtschapenheid en kiesheid die volgens artikel 455 van het Gerechtelijk Wetboek aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en die een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

Door zijn laakbaar handelen wordt de goede naam van de advocatuur op ergerlijke wijze geschonden ten overstaan van de rechterlijke overheid die de advocaat in kwestie met een gerechtelijk mandaat belastte en ten overstaan van de slachtoffers van zijn malafide praktijken.

De houding van Mr. X is in casu des te erger omdat hij de feiten pleegde ten aanzien van personen die financieel reeds in een zeer moeilijke positie verkeren en die in de marge van hun bestaan vaak overgeleverd zijn aan de persoon die hen door de rechtbank werd toevertrouwd om over hun belangen te waken.

Een advocaat die zich ten aanzien van vele personen en op herhaaldelijke wijze gelden van derden op substantiële wijze naar zijn eigen rekening overdraagt kan onmogelijk nog langer het beroep van advocaat uitoefenen, nu hij iedere geloofwaardigheid en vertrouwen bij de rechterlijke overheid en bij de balie heeft verloren.

IV.- DE STRAF

Wanneer een advocaat die een gerechtelijk mandaat ontvangt omtrent zijn beheer geen degelijke verantwoording aflegt en – nog erger – gelden van derden op oneerlijke wijze voor eigen doeleinden aanwendt verliest hij ieder krediet bij de rechterlijke overheden en de balie.

Wie dit krediet verliest ontbeert tevens de waardigheid om nog langer het beroep van advocaat te kunnen uitoefenen, zodat de zwaarste sanctie overeenkomstig art. 460 Ger.W. zich opdringt.

Dit is des te meer het geval omdat Mr. X reeds bij een voorgaande sententie dd. 20 oktober 2011 tot een schorsing van één maand werd veroordeeld voor andere laakbare feiten waarvan zijn cliënten het slachtoffer waren.

OM DEZE REDENEN

DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE ORDES VAN

HET RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN,

Rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg en tegensprekelijk,

verklaart de tenlasteleggingen tegen Mr. X bewezen en spreekt tegen hem de **schraping** van het tableau van advocaten uit.

Hebben deelgenomen aan de behandeling, de beraadslaging en de uitspraak :

Stafhouder Michel Vanbuul, Voorzitter, advocaat te Tongeren

De assessoren :

Mr. Jaak Deprez, advocaat te Antwerpen

Mr. Wim Van Bosstraeten, advocaat te Antwerpen

Mr. Marc Witters, advocaat te Hasselt

Mr. Mark Schuurmans, advocaat te Mechelen

Was aanwezig bij de behandeling en bij de uitspraak :
de secretaris, Mr. Mieke De Troetsel, advocaat te Antwerpen

Aldus gewezen en uitgesproken te Antwerpen op 10 mei 2012.

Mr. M. Vanbuul
Voorzitter

Mr. M. De Troetsel
Secretaris

Mr. J. Deprez
Assessor

Mr. W. Van Bosstraeten
Assessor

Mr. M. Witters
Assessor

Mr. M. Schuurmans
Assessor